ALICE TOMA

Institut de Linguistique «I. Iordan – Al. Rosetti»/ Université de Genève/ Université de Bucarest Suisse/ Roumanie

TERMINOLOGIA LEXICALĂ ŞI DISCURSIVĂ ÎN STUDIEREA LIMBAJELOR SPECIALIZATE DIN SECOLUL AL XIX-LEA

Studiul terminologiilor ştiinţifice, în general, şi al celor româneşti, în special, este o preocupare relativ recentă a lingvisticii. Desprinzându-se din cadrul acesteia, terminologia a devenit o ştiinţă independentă şi, mai ales, o practică socială ce se extinde în contextul actual al dezvoltării tehnico-informaţionale şi al globalizării care cer termeni precişi, în interiorul limbilor şi de la o limbă la alta, în vederea unei comunicări eficiente.

Pe lângă profitul imediat al studierii terminologiilor actuale, terminologia lingvistică se dovedeşte un instrument important în investigarea istoriei terminologiilor şi a evoluţiei acestora în secolele trecute. Interesul pentru formarea terminologiilor româneşti şi a stilului ştiinţific românesc apare la cercetători precum J. Byck, N. A. Ursu, G. Ivănescu, I. Gheţie şi, mai recent, Gh. Chivu (cf. Chivu 1980-1981), A. Bidu-Vrânceanu (cf. Toma, manuscris). Studiul terminologiilor ocupă un loc important în *Tratatul de istorie a limbii române* iniţiat de Academia Română sub coordonarea dlui prof. Gheorghe Chivu. Concluziile diverselor cercetări sunt, în general, apropiate, variind uşor în funcţie de reperele fiecărui cercetător în definirea terminologiei şi a stilului ştiinţific. Bazele investigaţiei sunt date de şcoala lingvistică şi de teoria lingvistică acceptată şi utilizată de fiecare în parte. Se conturează general acceptat faptul că, deşi există o dezvoltare ştiinţifică comună relativ omogenă, totuşi fiecare domeniu prezintă propriul ritm de dezvoltare, nesincronizat în mod obligatoriu cu celelalte domenii. Potrivit studiilor menţionate, primele terminologii şi stiluri ştiinţifice încep a se contura în română în secolul al XVII-lea şi sunt reprezentate de geografie, filosofie şi medicină. Secolul al XVIII-lea, aflăm azi prin intermediul tipăriturilor, pare să însemne un punct important pentru majoritatea domeniilor ştiinţifice, culturale, tehnice, economice sau sociale ale epocii: gramatică, poetică, versificaţie, retorică; logică, matematică, astronomie, cosmografie; chimie, alchimie, fizică; medicină, anatomie, farmacie; politică, administraţie; arhitectură, urbanistică; industrie, comerţ, transport; arte plastice şi muzică.

Ipoteza noastră este că indiferent de domeniul cunoaşterii, limba comună este un rezervor important de termeni care se specializează pentru un domeniu sau altul. Limba comună este completată sau concurată de împrumut sau/ şi calc, procedee ce variază în intensitate şi însemnătate de la o epocă la altă sau de la o ştiinţă la alta.

Încercăm, în studiul de faţă, să oferim un portret al terminologiei fizice şi chimice româneşti în secolul al XIX-lea, răspunzând la următoarele întrebări principale: Ce subdomenii ale acestor domenii sunt dezvoltate în secolul al XIX-lea şi cum dau acestea informaţii despre specializarea domeniilor-mamă? Care este nivelul de „ştiinţificitate" al fizicii şi al chimiei în secolul al XIX-lea? Cum se realizează definirea şi relaţia termen – concept în fizica şi chimia secolului ai XIX-lea? În găsirea răspunsurilor utilizăm, printre altele, texte şi dicţionare din sec. al XIX-lea.

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

1. Tendința de specializare – subdomenii

1.1. Fizică. Cu o singură excepție (Negulici 1848), fizica are mărci diastratice în fiecare dintre dicționarele sec. al XIX-lea: *phys*. – *physique* – *fisică*, *hydr*. – *hydraulique* – *hidraulică* (Poenar 1841); *Fisic*. – *fisică* (P&P 1862); *phys*. – *physică* (Antonescu 1862); *Fis*. – *Fisica*, *Optc*. – *Optică*, *Idrau*. – *Idraulică* (Costinescu 1870). Este acest lucru un argument în favoarea susținerii răspândirii şi a dezvoltării acestui domeniu ştiințific în epoca respectivă. Un alt argument este existența tipăriturilor, a manualelor de fizică destinate, de exemplu, *claselor colegiale*. Prin intermediul acestora aflăm că fizica are subdomenii ca f*izica generală*, *fizica specială* şi *fizica aplicată*. După cum vom vedea mai târziu, aplicarea ştiințelor duce inevitabil la întâlnirea lor: geografia fizică este un exemplu în acest sens.

1.2. Chimia. În sec. al XIX-lea, cu excepția unui singur dicționar din cele consultate (Costinescu 1870), în toate celelalte dicționare apare marca diastratică referitoare la chimie: *chim*. – *chimie* – *himie* (Poenar 1841); *him*. – *himie* (Negulici 1848); *him*. – *himie* (P&P 1862); *chem*. – *chemiă* (Antonescu 1862). În general, dicționarele se pun de acord în utilizarea termenului de *himie*, pentru denumirea acestei ştiințe. Spre sfârşitul secolului *h* inițial este înlocuit cu *ch*.

2. Relația lingvistic-extralingvistic în dezvoltarea conceptuală a ştiințelor

2.1. Fizică. Pe lângă argumentele invocate mai sus în favoarea unei implantări relativ avansate a fizicii şi a terminologiei sale în sec. al XIX-lea, unul în plus este existența în manualele timpului a unor liste de termeni–concepte fizice. Sub denumirea de *tabla materiilor* apar indici alfabetici terminologici care, printre altele, pun în evidență caracterul sintagmatic al termenilor fizici. Mai mult de jumătate din cei peste 300 de termeni înregistrați sunt alcătuiți din două sau mai multe cuvinte.

Subdomeniile fizicii au termeni specifici. Astfel, *fizica generală* vorbeşte despre: *trupuri*, *mişcarea trupurilor*, *căderea trupurilor*, *trupurile solide*, *ecvilibria trupurilor solide*, *oscilațiile* (*trupurilor solide*), *pendel*, *ciocnirea trupurilor solide*, *apăsarea trupurilor solide pe un plan înclinat*, *frecarea* (*trupurilor solide*), *fluidele licvoroase*, *fluidele elastice seau gazoase*, *împrotivirea trupurilor fluide către cele mişcate*, *con* (cf. Stamati 1849). Termenii sunt obținuți atât prin utilizarea strictă a materialului din limbă, cuvinte vechi primind semnificații noi (*trup*, *ciocnire*, *frecare*), cât şi prin combinarea acestuia cu informații externe limbii române în calcuri sau traduceri (*plan înclinat*, *împotrivirea trupurilor fluide*). Împrumutul este, de asemenea, o soluție în formarea de termeni fizici (*solid*, *gazos*, *ecvilibrie*).

Fizica specială are drept termeni de bază: *atragerea hemică*, *lumină*, *oglinzile găvănate*, *oglinzele bulbucate*, *foc*, *căldură*, *electricitate*, *magnet*, *magnetism* (cf. Stamati 1849). Ca şi în cazul fizicii generale se observă amestecul de termeni vechi, termeni calchiați sau traduşi şi termeni împrumutați, fără predilecție pentru unul dintre procedee.

Fizica aplicată are mulți termeni în comun cu geografia: *împărțirea pământului cea matematică*, *univers*, *geografia fizică*, *fața pământului*, *marea*, *lacuri*, *fluvii*, *isvoară* (*fântâni*), *pământ uscat seau continent*, *insule*, *înlăuntrul pământului*, *meteorologie* (cf. Stamati 1849). De fapt fizica aplicată şi geografia fizică ajung să se suprapună în mare parte, atât la nivel conceptual, cât şi terminologic.

2.2. Chimie. Chimia este disciplină de studiu în şcolile româneşti şi primele manuale, ca şi în cazul altor discipline, par a fi traducerile. Manualele încearcă, pe de o parte, să cuprindă „partea esențială a acestei ştiințe” (Marin 1852: II), neputând fi vorba de „ximiea întreagă”, iar, pe de altă parte, să accesibilizeze chimia generală pentru a „satisface trebuințele întâitoarelor studii himice” (Marin 1852: II). În acea vreme, chimia este considerată deosebit de importantă pentru aplicațiile sale care asigură omului confort şi progres socio-cultural: „Între ştiințele care, prin teoriile şi aplicațiile lor cele

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

mai practice, interesează fericirea oamenilor, este una, himiea, care intervine neîncetat, cu isbutire, în toate cuestiunile de higienă, de salubritate, de traiu sănătos şi eftin, şi care întroduce în practica artelor numeroase perfecţionemete." (Marin 1852: III). Domeniile care beneficiază de aplicarea chimiei sunt multiple, diverse, variate: *economia animaleor*, *higienă*, *agricultura*, *artele industriale*. *spigeriea*, *materia medicală*, *fabricarea apelor minerale artificiale*, *mineralogiea*, *cunoaşterea regnului vegetal*, *filosofia*. De exemplu, aportul chimiei la mineralogie este formulat astfel: „Cunoştinţa himiei este neapărată mineralogistului spre a descoperi şi a recunoaşte deosebitele substanţe de care se compune globul nostru, spre a curăţi corpi, a-i despărţi uni de alţi şi a le nemeri întrebuinţarea de care sînt buni. Ximiea cea noă a pus adevăratele base ale clasificaţiilor mineralogice, căci mineralogiea mai nu era o ştiinţă înaintea numeroaselor analise ximice ale ilustrului prusian Klaproth, ale căruia cercetări au aruncat multe lumini asupra sistemului lui Werner şi au slujit foarte puternic la clasificaţiea francesului Haüy." (Marin 1852: V-VI). Se remarcă apariţia referirilor intertextuale în textul ştiinţific. Dincolo de importanţa informativă şi practică, domeniul chimiei are o deosebită importanţă formativă, dezvoltând „gustul observaţiei şi al esperienţei" (Marin 1852: VII). Scheme şi instrumente utilizate în experimente apar desenate la sfârşitul manualelor; de exemplu, *Preparaziea chlorului gazos*, *Gazometru* (Marin 1852: Tab. 1.).

În cazul chimiei, ca şi în cazul geometriei (cf. Toma, manuscris) se constată că limbajul simbolic literal utilizează alfabetul latin. În plus, literele latine sunt preferate celor chirilice şi în cazul multor termeni chimici ca: *metalloidi*, *oxacidi*, *hydracidi*, *oxidi*, *densitate*, *aliage*, *hydrati*, *oxigenu*, *hydrogenu*, *azotu*, *chlor*, *bromul*, *iodu*,, *fluorul*, *sulful*, *seleniumul*, *telluriumul*, *phosphorul*, *arsenicul*, *carbonul*, *borul*, *siliciumul*, *hydracidi*, *acidul chlorhydricu*, *acidul fluorhydricu*, *acidul sulfhydricu*, *acidul azoticu*, *acidul hypo-azoticu*, *acidu azotosu*, *deutoxidu de azotu sau boxidu de azotu*, *protoxidu de azotu*, *acidu chloricu*, *acidu perchloricu*, *acidu hypochloricu*, *acidu hypochlorosu*, *acidu sulfosu*, *acidu sulficu*, *acidu sulficu anhydru*, *acidu phosphoricu anhydru*, *acidu metaphosphoricu*, *acidu pyrophosphoricu*, *acidu phosphorosu anhydru*, *acidu phosphorosu hydratatu*, *acidu phosphaticu sau hypophosphoricu*, *acidu hypophosphorosu*, *oxidu de phosohoru*, *oxidu de carbonu*, *acidu carbonicu*, *oxidu de arsenicu*, *acidu arseniosu*, *acidu arsenicu*, *acidu boricu*, *acidu silicicu sau silice*, *bisulfuru de hydrogenu*, *hidrogenu bicarbonitu – gazu olefiantu*, *chloruru de azotu*, *ioduru de azotu*, *chloruri de sulfu*, *protochloruru de phosphoru*, *perchloruru de phosphoru*, *chloruri de carbonu*, *chloruri de arsenicu*, *chloruru de boru*, *chloruru de siliciumu*, *fluoruru de boru*, *fluoruru de siliciumu*, *acidu hydrofluosilicicu*, *sulfuru de carbonu*, *cyanogenu*, *acidu cyanhydricu*, *oxigen*, *clor*, *chloruri*, *bromuri*, *ioduri*, *fluoruri*, *cyanuri*, *monosulfuri*, *polysulfuri*, *sulfhydrati de sulfuri*, *azotati*, *chlorati*, *perchlorati*, *hypochloriti*, *sulfati*, *sulfiti*, *hyposulfiti*, *carbonati*, *phosphati*, *arseniati*, *arseniti*, *borati*, *silicati*. Adaptarea fonetico-morfologică a împrumuturilor este, în general, modern realizată. Uneori genul apare schimbare de gen în trecerea de la franceză la română, schimbare care nu va rezista. De exemplu, termenul *fluoruru* este adaptat morfologic de la feminin francez la masculin românesc.

În general, tipul literelor face diferenţa dintre împrumuturi (latin) şi fondul vechi al limbii (chirilic): *metale*, *corpi simpli*, *corpi compuşi*, *săruri*, *corpi binari*, *lege*, *ecuivalenţi himici*, *esperienţă*, *legea isomorfismului*, *notaţie himică*, *cristaliţiea corpilor*, *cristalisaţie prin topire*, *cristalisaţie prin volatilisaţie*, *cristalisaţie prin disoluţie*, [*carbonul*] (*diamantul*, *grafitul sau plumbagină – mină de plumb*, *antrancitul*, *negru de fum*, *cărbunele metalic*, *cocul*, *cărbunele de lemn*, *cărbunele animal*), *aerul atmosferic*, *apa*, *saturaţie*, *acţiea căldurei*, *acţiea electricităţii asupra sărurilor*, *caracteri generici ai sărurilor principale*, *generalităţi asupra oxidilor*, *generalităţi asupra sărurilor*.

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

Se remarcă importanţa sufixării în alcătuirea denumirilor termenilor chimici. Doar sufixul este cel care face adesea diferenţa dintre doi termeni.

Sunt cazuri ale termenilor complecşi sintagmatici când alfabetele se combină: *combinaţiile* (*chirilic*)[1] *chlorului cu oxigenul* (*latin*); *combinaţiile* (*chirilic*) *sulfului cu oxigenul* (*latin*); *acidu sulficu al* (*chirilic*) *lui* (*chirilic*) *Nordhausen*; *acidu sulficu* (*latin*) *ordinariu sau acid englezesc* (*chirilic*); *combinaţiile* (*chirilic*) *phosphorului cu oxigenul* (*latin*); *acidu phosphoricu trihydratatu* (*acidu phosphoricu ordinaru*) (*ultimul cuvânt chirilic*); *oxidu galben de phosphoru* (*galben scris chirilic*); *combinaţia carbonului cu oxigenul* (*primul cuvânt chirilic*); *acidu carbonicu gazos* (*ultimul cuvânt chirilic*), *acidu carbonicu licuid* (*ultimul cuvânt chirilic*); *acidu carbonicu solid* (*ultimul cuvânt chirilic*); *combinaţiile* (*chir*) *arsenicului cu* (*chir*) *oxigenul*; *combinaţii neutre ale* (*chir.*) *hidrogenului cu metaloidi*; *apă* (*chir.*) *oxigenată*; *combinaţiile* (*chir.*) *phosphorului cu hydrogenul*, *phosphuru de hydrogenu licuid* (*chir.*); *phosphoru de hydrogenu solid* (*chir.*); *phosphoru de hydrogenu gazos* (*chir.*) (*hydrogenu phosphoratu*); *combinaţii* (*chir.*) *ale carbonului cu hydrogenul*; *combinaţii* (*chir.*) *ale azotului cu metaloidi*; *combinaţii* (*chir.*) *ale chlorului cu phosphorul*; *combinaţii* (*chir.*) *ale fluorului cu metaloidi*; *combinaţii* (*chir.*) *ale sulfului cu arsenicul*; *combinaţii* (*chir.*) *ale cyanogenului cu oxigenul*; *combinaţii* (*chir.*) *ale cyanogenului cu chlorul*; *densitatea metalelor* (*chir.*) *principale* (*chir.*), *fenomene ale saturaţiei* (*chir.*). Alfabetul se combină în general la nivelul cuvintelor, dar se poate combina în interiorul unui şi aceluiaşi cuvânt: *silice anhydră* (doar ultima literă chir.); *silice hydratată* (idem.) .Numele proprii folosesc alfabet latin; cuvintele de legătură – chirilic. Acelaşi cuvânt, *acid*, apare scris latin şi chirilic pentru denumirea aceluiaşi concept. Uneori, grafia termenilor chimici, deşi alfabetul de bază al textului este chirilic, oscilează între latin şi chirilic, cu preferinţa chirilicului îndeosebi când termenul apare în metalimbajul descrierii altor termeni. De exemplu, *acid*, *esemplu* au dublă grafie, latină şi chirilică.

Sinonimele sunt semnalate fie prin conjuncţia disjunctivă *sau*: *acidu sulficu ordinariu sau acid englezesc*), fie cu ajutorul parantezelor rotunde: *acidu phosphoricu trihydratatu* (*acidu phosphoricu ordinaru*); *bisulfuru* (*realgaru*). Conjuncţia *sau* marchează uneori sinonimia dintre o parte a termenului complex şi un alt element: *acidu phosphaticu sau hypophosphoricu*. Membrii perechii sinonimice pot fi un termen complex şi un termen simplu: *acidu silicicu sau silice*; un termen ştiinţific şi unul de uz comun: *hidrogenu bicarbonitu – gazu olefiantu*. Un termen scris latin este sinonim cu un termen scris chirilic: *hydrogenul protocarbonatu* (*gaz de smârcuri*) (chir.); *trisulfuru de arsenicu* (*ogrimentu*) (chir.). Sinonimele pot diferi prin modalitatea de sufixare: *hydrogenu arseniatu sau arsenicuatu*, deşi schimbarea prefixului, în general, înseamnă apariţia unui alt termen. Se remarcă o capacitate extraordinară de multiplicare a termenilor chimici pornind de la câţiva termeni de bază. Pe lângă procedeul de alăturare a determinanţilor şi formare a termenilor sintagmatici, care este comun ştiinţelor de care ne ocupăm, chimia dezvoltă procedeul sufixării adjectivale, dar mai ales substantivale. Sufixele au pe lângă informaţia abstractă şi o semnificaţie concretă, chimică. Introducerea denumirilor termenilor chimici este explicită, de exemplu: „Când un corp simplu se combină cu oxigenul numai într-o proporţie spre a forma un oxacidu, atunci numele acestui acidu se compune de numele ce arată corpul simplu şi de terminaţiea icu. Esemplu. Oxacidul format prin combinaţiea siliciumului cu oxigenul se numeşte acidu silcicu.” (Marin 1852: XIV).Terminologia chimică este mai deschisă împrumutului decât celelalte terminologii exacte.

[1] Cu referire la ultimul cuvânt din proximitate.

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

3. Modernizarea terminologiei – definire şi metalimbaj

1.1. Fizică. Dicționarele sec. al XIX-lea înregistrează denumiri ale unor ştiințe, fără ca în definirea acestora să fie precizată relația lor cu fizica: *acustică*, *ceva ce produce*, *potriveşte*, *împuternicează sunetele* (Poenar 1840); *acustică*, *ştiința care tracteză despre sunete* (Poenar 1840); *optică*, *gr*., *învățatura despre lumină* (Stamati 1851); *aerostatica*, *s*. *f*., *T*. *fis*., *ştiința care tratează despre ecuilibru fluideloru elastici*; *m*. *ce s'atinge de aerostate*. (P&P 1872); *aerostatica*, *s*. *f*., *scienti'a despre echilibriulu aerului*. (LaMa 1876); *aerologia*, *s*. *f*. *scienti'a despre aeru*. (LaMa 1876). Unii dintre aceşti termeni-denumiri de ştiințe dezvoltă mici familii lexicale, după cum se vede mai sus.

Termeni moderni circulă paralel cu termeni vechi, cei din urmă părând a fi preferați de texte: *convexitate*, *l*, *conveşcătură*, *bulbucăşie* (Stamati 1851); *convexu*, *conveşcatu*, *îndoitu în afară*, *bulbucatu* (Stamati 1851); *concavitate*, *l*, *adâncătură*, *găbănare* (Stamati 1851).

În cazurile în care termenii sunt moderni, metalimbajul definirii lor rămâne totuşi precar, neputând fi vorba de o modernizare omogenă: *acromatic*, *t*. *de optică*. *Se zice de instrumentele care înfățişează închipuirea obiectelor colorate întocmai după cum sunt fețele acelor obiecte*, *fără a amesteca fețe streine*. *Lunettes achromatiques* (Poenar 1840); *electricitate*, *gr*., *materie foarte fină*, *carea prin frecarea ori atingerea trupurilor îşi arată făptuirea* (Stamati 1851); *electric*, *ce are electricitate* (Stamati 1851); *dilatabilitate*, *s*. *f*., *T*. *de fis*. *Întinsăciune*, *lățiciune*, *însuşirea corpurilor d'a se lăți*; *dilatabilu*, *adj*. *Lățiciosu*, *ce se poate întinde*, *lăți*; *dilatatoru*, *s*. *m*., *Instrumentu cu care se deschide*, *se lățeşte o rană*; *măreşte o gaură*; *dilatație*, *s*. *f*., *Întindere*, *lățire*; *lărgirea corpuriloru*. (P&P 1862); *decigramă*, *decimetru*, *decagramu*, *decalitru*, *decametru*, *s*. *n*., *Măsură de suprafață*, *care coprinde 10 metre* (*vezi astă vorbă*). (P&P 1862). Definițiile lexicografice, nu numai că utilizează un limbaj învechit, dar fac greşeli ştiințifice. De exemplu, decametrul este indicat drept unitate de măsură a suprafeței, câtă vreme este în fapt unitate de măsură a lungimii.

În afară de termenii rezultați din împrumuturile din greacă şi latină, care au grad mare de stabilitate (de exemplu, *barometru*, *s*. *n*., *gr*., *T*. *fis*. *Instrumentul cu care se măsoară şi se conoaşte apăsarea aerului*. (P&P 1862)), termenii fizici obținuți din fondul vechi al limbii române, sau prin calchiere, vor fi, în general, înlocuiți în evoluția ulterioară a terminologiei fizice.

3.2. Chimie. Definiția chimiei în text se realizează retoric – în *introducție* – şi ştiințific – în *noții preliminarii*, după cum intenția autorului este de a convinge sau de a informa. Se poate spune că în sec. al XIX-lea exista preocuparea pentru realizarea unui cadru socio-cultural al transmiterii cunoştințelor ştiințifice. În această perspectivă, învățământului din sec. al XX-lea i se reproşează „decontextualizarea" excesivă a rezultatelor ştiințifice în general şi a celor matematice în special, decontextualizare care le face lipsite de substanță şi greu accesibile (cf. Solomon Marcus 2009, *Cafeneaua critică*).

Definiția retorică este o sinteză a argumentelor în favoarea studierii chimiei: „Aşadar daca este o ştiință care merită a fi studiată bine de bogat ca de sărac, de maestru ca de lucrător, această ştiință este, negreşit, himiea, pentru că această ştiință ne dă socoteala despre cea mai mare parte de fenomenele ce se produc împregiurul nostru, pentru că ne învață natura cea intimă a corpilor şi causa efectelor celor curioase şi ciudate ce esercită uni asupra altora, pentru că ne dă mijloace de a crea, de a estrage, de a curăți o mulțime de materii neapărate pentru trebuințele noastre de toate zilele, pentru că ne dă nsfârşit şi cele de hrană spre a trăi, şi medicamente spre a intrema sănătatea noastră, şi agenții ei mai importanți ai industriei omeneşti." (Marin 1852: VII).

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

Definirea ştiinţifică a chimiei se face prin delimitarea obiectului de studiu al accesteia de obiectul fizicii: „Când doi corpi se pun în contact, fenomenele ce se arată atunci pot să se ţie de fisică sau de himie. F e n o m e n u l h i m i c se caracterisă printr-o alteraţie în composiţiea corpilor, şi această alteraţie este însoţită foarte adesea de căldură, de lumină şi de electricitate. […] Dar dacă corpii, în contactul lor, de şi câştigând vro proprietate noă, sufer numai nişte modificaţii trecătoare care nu alteră composiţiea lor, spre esemplu când o bucată de resină, frecându-se cu o materie de lână, atrage la dânsa corpii cei uşori, atunci proprietatea aceasta noă împărtăşită prin frecare, nealterând întru nimic natura substanţei, face f e n o m e n u l f i s i k. […] Spre a se face istoriea complectă a unui corp şi spre a-l caracterisa, aceea ce este scopul special al himiei, trebue a determina trei ordine de proprietăţi generale, ce se nemesc f i s i c e, h i m i c e şi o r g a n o l e p t i c e.” (Marin 1852: IX-X).

În dicţionarele secolului al XIX-lea, mărcile diastratice dau adesea informaţia de domeniu: *acid*, *s.m. 1. de himie*, *acid*, *o substanţă*, *care hyiduce pe limbă*, *dă un gust acrişor şi care roşeşte faţa ceva albastră*. (Poenar 1840); *alcool*, *t. de him.*, *lichid uşor şi volatil care este cel dintâi rezultat al fermentaţii zahărului*; *spirtul din care este scoasă cea mai tare parte sau da tot apa ce coprindea*. (Poenar 1840). Metalimbajul ocoleşte termenii de specialitate (cu excepţia *substanţă*) şi oferă imagini din realitatea cotidiană pentru concretizarea sensului (gustul acrişor simţit cu limba, spirtul fără apă). Când sunt folosiţi termeni specializaţi, articularea lor logică rămâne parţial nesigură: *gazu*, *materie fluidă*, *aeroasă*, *elastică şi espanzibilă*. (Stamati 1851)

Remarcăm uneori construcţia bipartită a definiţiei lexicografice. Cele două componente ale definiţiei sunt: o componentă concretă ce asigură relaţia cu realitatea imediată şi o componentă abstractă ce generalizează la nivelul conceptului chimic informaţia dată în prima componentă: *alcali*, *nume ce s-a dat din început plantei marine din care se face soda de comerţ*, *iar mai la urmă s-a numit aşa productul salin ce iasă din cenuşa acestui vegetal*; *toate substanţele care are proprietăţi himice analoge cu ale sodei adecă un gust aspru şi puterea de a înverzi feţele albastre ale vegetalelor*. (Poenar 1840). Termenul substantiv *alcali* dezvoltă adjectivul *alcalin*, *adj.*, *t. de ch.*, *care se raportează la alcali*, *care se ţine de clasa alcalilor*, *care are proprietăţile alcalilor*. (Poenar 1840). În cazul termenului-adjectiv, definiţia este circulară, realizându-se prin trimitere la termenul-substantiv.

Definiţia reflectă gradul de dezvoltare al chimiei în acea epocă, cuprinzând inadevăruri din perspectiva rezultatelor contemporane: *atom*, *părticică foarte mică din materia unui trup ce nu se mai poate în adevăr tăia*. (Stamati 1851)

Termenii înregistraţi cu marca diastratică a domeniului sunt substanţe (*carbure*, *apă*, *jupiter*/ *cositor* (Poenar 1841); *acidu* (*s. n.*), *alliaginu*, *aluminu*, *amalgamu*, *ambră*, *ammoniacu*, *arsenicu*, *baritu*, *boricu*, *boru*, *cementu*, *cerusă*, *citratu*/ *citricu = acid de lămâe*, *sare de lămâe*. (P&P 1862); *amoniacu*, *aeru*, *aluminiu*, *acetu*, *aerogeniu*, *magnesia* (LaMa 1876)) sau fenomene şi proprietăţi chimice (*indisolubilitate*, *inquart*, *pisare* (Poenar 1841); *decrepitaţie*, *detunare*/ *detunaţie*, *desocsida*, *ablaţie*, *abscisie*, *absorbabilu*, *aceticu*, *acidiferu*, *acidiabilu*, *acidificantu*, *acidifica*, *aciditate*, *acidu* (*adj.*), *afinitate*, *ammoniacalu*, *cementaţie*, *a cementa*, *deflagraţie*, *deflegmaţie*, *degagea*, *decantaţie* (P&P 1862); *acidiferu*, *impuru*, *incaldire*, *incorporare*, *incorporatione*, *incorporatu*, *incorporabile*, *incorporale*, *incorporalitate* (LaMa 1876)). Definiţiile sunt lapidare; au rolul de a crea o imagine a conceptului chimic, fără a surprinde neapărat esenţa acestuia: *detunare*/ *detunaţie*, *s. f.*, *T him. aprindere silnică şi iute însoţite de sgomotu*; *decrepitaţie*,

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

s. f., *T. him. pârâeală*, *sfârâială*, *sunetulu*, *sgomotulu ce facu oare cari săruri puse în focu*. (P&P 1862). Alteori indicațiile tehnice se fac utilizând concepte matematice simple: *inquart*, *s. m.*, *t. de chim. lucrare de a uni*, *de a adăoga trei părți de argint la una de aur*. *Se zice şi* ***Quartation***. (Poenar 1841). Definirea se realizează şi prin sinonimie. Spre sfârşitul secolului creşte caracterul articulat al definițiilor lexicografice şi apar sintagme contextualizante: *aeru*, *s. m.*, *corpulu cellu vapidu care incongiura pamentulu*, *compusu din azotu si oxigeniu*; *aeru respirabile*; *aerulu in miscare se numesce vêntu*; *corpurile mai usióre de câtu aerulu innóta in aeru*, *passerile sbóra in aeru*; *aerulu este transparente*; *aeru curatu*, *aeru stricatu*. (LaMa 1876).

Puțini termeni ajung să dezvolte familii lexicale numeroase: *acidiferu*, *acidiabilu*, *acidificantu*, *acidifica*, *aciditate*, *acidu* (*adj.*), *acidu* (*s. n.*); însă mulți termeni chimici au familii lexicale. *Acidu*, *s. n.*, *T. him. Un corpu de o savoare* (*gustu*) *acru care roşeste fața cea albastră a vegetalelor sau tinctura de turnăsol albastră* (*cu escepție de acidulu silicic şi boric care fiind insolubili în apă n-au proprietatea de a rosi tinctura albastră*) *şi care este priimitor de a se combina cu un alt corp jucând rolu de bază*. (P&P 1862).

Pentru anumiți termeni chimici dicționarele bilingve nu propun termeni echivalenți, ci dau numai definiții: *molybdne*, *s.m.*, *t. de chim.*, *un fel de metal*, *care seamănă cu plumbul*, *şi este mai anevoe de topit*.; *insoluble*, *adj.*, *t. de chim.*, *care nu se poate desface*, *apalisi*; *care nu se poate deslega*, *desluşi*, *tălmăci*. (Poenar 1841).

Apare uneori demarcat sensul chimic, ca al doilea după sensul comun: *degagea*, *v. a.*, *a deszăloji*, *a lua înapoi cea ce dedese zălogu*; *a retrage acea ce a fostu angajeatu*; *a slabozi*; *a'mi trage înapoi vorba dată sub nişte condițiuni*, *cari nu s-au împlinitu*; *T. de xim. A lămuri*, *a deosebi o substanță gazoasă*, *de cele cu cari era unită*; *a scoate*, *a produce*, *a da afară ceva coprins într'o substanță*, *a deslipi*, *a despărți*, *a desuni*, *a desface părțile unui totu*. (P&P 1862); arareori termenii chimici au un sens comun, dată fiind natura referentului, adesea o substanță.

4. În loc de concluzii

Atât chimia, cât şi fizică prezintă afinități interdisciplinare, fizica mai ales pentru geografie, iar chimia, prin aplicarea sa, pentru *economia animaleor*, *higienă*, *agricultură*, *artele industriale*, *spigeriea*, *materia medicală*, *fabricarea apelor minerale artificiale*, *mineralogiea*, *cunoaşterea regnului vegetal*, *filosofia*. Înterferența fizică – geografie, dă naştere, pentru fiecare dintre cele doua domenii, unor subdomenii speciale, *fizica aplicată*, respectiv, *geografia fizică*.

Spre deosebire de chimie, fizica dezvoltă mai clar subdomenii, explicit: fizică generală, fizică specială, fizică aplicată sau implicit: *acustică*, *ceva ce produce*, *potriveşte*, *împuternicează sunetele* (Poenar 1840); *acustică*, *optică*, *aerostatică*, *aerologie*. Pentru chimie se constată o prolificitate particulară a formării de termeni, dublată de o semantică specială a procedeelor de formare a acestora. Pe lângă procedeul de alăturare a determinanților şi formare a termenilor sintagmatici – comun ştiințelor de care ne ocupăm, chimia dezvoltă procedeul sufixării adjectivale, dar mai ales substantivale. Sufixele au pe lângă informația abstractă şi o semnificație concretă, chimică.

Terminologia fizică rămâne relativ rudimentară, deşi conceptual ştiința este mai bine dezvoltată. Terminologia chimică pare a fi mai bine dezvoltată, deşi încă sunt concepte fără termeni sau concepte care dezvoltă serii sinonimice.

Mots-clé

Terminologie, terminologie linguistique, terminologie lexicale et discursive (textuelle), terme, concept, définition, métalangage, étymologie interne et externe

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Angela Bidu-Vrânceanu, coord. 2000: *Lexic comun*, *lexic specializat*, Editura Universității din Bucureşti.

2. Angela Bidu-Vrânceanu, coord. 2001: *Lexic ştiinţific interdisciplinar*, Editura Univesității din Bucureşti.

3. Gheorghe Chivu, 1980-1981: „Stilul celor mai vechi texte ştiinţifice româneşti. III – Stilul textelor geografice", *Limba Română*, p. 113-122.

4. Robert M. Losee, 1995: The Development and Migration of Concepts from Donor to Borrower Disciplines: Sublanguage Term Use in Hard & Soft Sciences, în *proceeding of the Fifth International Conference on Scientometrics and Informetrics*, Chicago, June 1995, p. 265-274.

5. Cornel Popa, 1972: *Teoria definiției*, ES, Bucureşti.

6. François Rastier, 1995: Le terme: entre ontologie et linguistique, în *Banque des mots*, 7, 35-65.

7. Josette Rey-Debove, 1978: *Le metalangage*. *Étude linguistique du discours sur le langage*, Paris, Le Robert.

8. Daniela Rovența-Frumuşani, 1995: *Semiotica discursului ştiinţific*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti.

9. Tănăsescu Timotin in ***2000: *Terminometro*. *La terminologie en Roumanie et en République de Moldava*, Hors série No. 4, Union Latine.

10. Alice Toma, 2006, 2008: *Lingvistică şi matematică*, Bucureşti, EUB.

11. Alice Toma (manuscris): „Terminologia românească în sec. al XIX-lea şi al XX-lea. Matematică, geografie, fizică şi chimie", in Gh. Chivu (coord.), *Tratatul de istorie a limbii române*, Academia Română.

12. N. A. Ursu, Despina Ursu 2004: *Împrumutul lexical în procesul modernizării limbii române literare*, *vol*. *I*, *Studiu lingvistic şi de istorie culturală*, Editura Cronica, Iaşi.

13. N. A. Ursu, 1969: *Formarea terminologiilor ştiinţifice româneşti*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti.

Dicționare

Antonescu, 1862 = G. M. Antonescu, 1862, *Dictionar Rumăn*, Buccuresci, Imprimeria Nationale a lui Stephan Rassidescu.

Costinescu, 1870 = Ion Costinescu 1870, *Vocabularu romano-francesu*, Bucuresti.

LaMa1876 = A. T. Laurianu; J. C. Massimu şi colab. 1871-1876, *Dictionariulu limbei romane*, Bucuresci, Nova Tipographia a Laboratoriloru Romani 19. Strat'a Academiei.

P&P 1862 = P. Protopopescu; V. Popescu, 1862, *Nou dictionaru portativu de toate dicerile radicale şi streine reintroduse şi introduse în limbă*, *coprindendu şi termeni ştcientifici şi litterari*, vol. I, Bucuresci, Tipografia lui Toma Teodorescu.

Poenar, 1840 = P. Poenar, 1840-1841, *Vocabular francezo-românesc*, Bucureşti, Tipografia Colegiului Sf. Sava.

Surse textuale

Greceanu 1811 = Polizoi Contu (Nicodim Greceanu, trad. din gr.) 1811, *Învățătură de multe ştiinţe*, Sibiu.

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)

Barasch 1852 = Iulius Barasch 1852, *Minunele naturei*, *conversaţiuni asupra deosebitelor obiecte interesante din ştiinţele naturale*, *fisică*, *chimie şi astronomie*, tomulu I, tomulu II, tomulu III, ediţiunea a doa, Bucureşti, Tipografia Colegiului Naţional, p. 110-232-230 + 2.

Marin 1852 = J. Pelouze; E. Fremy (Alexie Marin, trad.) 1852, *Prescurtare de himie*, tomul întâiu, Bucureşti, Tipografia Colegiului Naţional, p. 258 + 40 + 5.

Stamati 1849 = Teodor Stamati 1849 *Fizica elementară*, p. 188 + 3.

SUMMARY

The linguistic study brings a new image of the physical and chemical terminology, particularly in the XIXth century. In this article the author investigates: the level of the "scientific nature" in relation to the type of division of domain in subdomains; the linguistic-extralinguistic relationship in the conceptual development of sciences and the modernization of the terminology across the definitional metalanguage. The corroboration of the lexicographic and the textual information brings to light, among others, the combination of the conceptual content and the terminological form in a field of knowledge. The physics and the chemistry present a great affinity for the interdisciplinarity. It can be noted the use of the „semanticized" suffixation as a specific method of formation of chemical terms.

BDD-A6922 © 2010 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:54:15 UTC)